

Fremsat den 14. november 2024 af skatteministeren (Rasmus Stoklund)

Forslag

til

Lov om ændring af opkrævningsloven, skattekontrolløven og ligningsloven

(Regulering af afgift for foreløbig fastsættelse, regulering af satserne for skattetillæg, modernisering af sanktionspraksis ved passiv skatteunddragelse og midlertidig lempelse af betingelserne for bundfradrag ved deleøkonomi for indkomstårene 2023-2025)

§ 1

I opkrævningsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1040 af 13. september 2024, som ændret ved § 18 i lov nr. 620 af 11. juni 2024 og § 5 i lov nr. 683 af 11. juni 2024, foretages følgende ændring:

1. I § 4, stk. 2, 1. pkt., ændres »800 kr.« til: »1.400 kr.«

§ 2

I skattekontrolløven, jf. lovbekendtgørelse nr. 12 af 8. januar 2024, som ændret ved § 9 i lov nr. 482 af 22. maj 2024, foretages følgende ændringer:

1. I § 73, stk. 1, 1. pkt., ændres »200 kr.« til: »400 kr.«, og i 2. pkt. ændres »5.000 kr.« til: »10.000 kr.«

2. I § 73, stk. 2, ændres »100 kr.« til: »200 kr.«, og »2.500 kr.« ændres til: »5.000 kr.«

3. I § 73, stk. 3, ændres »500 kr.« til: »1.000 kr.«

4. I § 83, stk. 5, ændres »Begås overtrædelsen groft uagtsomt« til: »Den, der overtræder stk. 1-3 groft uagtsomt«.

§ 3

I ligningsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 42 af 13. januar 2023, som ændret bl.a. ved § 8 i lov nr. 679 af 3. juni 2023 og senest ved § 2 i lov nr. 684 af 11. juni 2024, foretages følgende ændringer:

1. I § 15 O, stk. 1, indsættes efter 2. pkt. som nyt punktum:
»Har told- og skatteforvaltningen ikke modtaget indberetning eller oplysning om lejeindtægten, kan bundfradraget i 2. pkt. dog anvendes for indkomstårene 2023-2025, hvis

udlejningen er sket gennem en platform, der er indberetningspligtig efter regler udstedt i medfør af skatteindberetningslovens § 43 eller efter regler, der gennemfører artikel 8ac, stk. 1, i direktiv 2011/16/EU af 15. februar 2011 om administrativt samarbejde på beskatningsområdet og om ophævelse af direktiv 77/799/EØF med senere ændringer eller efter tilsvarende aftale om udveksling af oplysninger.«

2. I § 15 O, stk. 1, 5. og 6. pkt., der bliver 6. og 7. pkt., ændres »1.-3. pkt.« til: »1., 2. og 4. pkt.«

3. I § 15 Q, stk. 1, indsættes efter 2. pkt. som nyt punktum:
»Har told- og skatteforvaltningen ikke modtaget indberetning eller oplysning om lejeindtægten, kan bundfradraget i 2. pkt. dog anvendes for indkomstårene 2023-2025, hvis udlejningen er sket gennem en platform, der er indberetningspligtig efter regler udstedt i medfør af skatteindberetningslovens § 43 eller efter regler, der implementerer artikel 8ac, stk. 1, i direktiv 2011/16/EU af 15. februar 2011 om administrativt samarbejde på beskatningsområdet og om ophævelse af direktiv 77/799/EØF med senere ændringer eller tilsvarende aftale om udveksling af oplysninger.«

4. I § 15 R, stk. 4, indsættes som 3. pkt.:
»Har told- og skatteforvaltningen ikke modtaget indberetning eller oplysning om lejeindtægten, kan fradragene i stk. 1 anvendes for indkomstårene 2023-2025, hvis udlejningen er sket gennem en platform, der er indberetningspligtig efter regler udstedt i medfør af skatteindberetningslovens § 43 eller efter regler, der implementerer artikel 8ac, stk. 1, i direktiv 2011/16/EU af 15. februar 2011 om administrativt samarbejde på beskatningsområdet og om ophævelse af direktiv 77/799/EØF med senere ændringer eller tilsvarende aftale om udveksling af oplysninger.«

§ 4

Stk. 1. Loven træder i kraft dagen efter bekendtgørelsen i Lovtidende, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. §§ 1 og 2 træder i kraft den 15. januar 2025.

Stk. 3. § 2, nr. 1-3, har for fysiske personer virkning fra og med indkomståret 2024.

Stk. 4. § 1 har virkning for afgørelser om foreløbig fastsættelse, der træffes fra og med den 1. februar 2025.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Indholdsfortegnelse

1. Indledning
2. Lovforslagets hovedpunkter
 - 2.1. Regulering af afgift for foreløbig fastsættelse
 - 2.1.1. Gældende ret
 - 2.1.2. Skatteministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
 - 2.2. Regulering af satserne for skattetillæg
 - 2.2.1. Gældende ret
 - 2.2.2. Skatteministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
 - 2.3. Modernisering af sanktionspraksis ved passiv skatteunddragelse
 - 2.3.1. Gældende ret
 - 2.3.2. Skatteministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
 - 2.4. Midlertidig lempelse af betingelserne for bundfradrag ved deleøkonomi for indkomstårene 2023-2025
 - 2.4.1. Gældende ret
 - 2.4.2. Skatteministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
3. Økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige
4. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.
5. Administrative konsekvenser for borgerne
6. Klimamæssige konsekvenser
7. Miljø- og naturmæssige konsekvenser
8. Forholdet til EU-retten
9. Hørte myndigheder og organisationer m.v.
10. Sammenfattende skema

1. Indledning

Formålet med lovforslaget er at udmønte den politiske aftale, der blev indgået den 10. oktober 2024 i aftalekredsen bag flerårsaftalen for skattevæsenets økonomi 2023-2027.

På denne baggrund foreslås det at regulere afgiften for foreløbig fastsættelse. Afgiftssatsen, der i dag er på 800 kr., er ikke omfattet af den årlige regulering efter personskattelovens § 20 og har ikke været reguleret siden 2001. Det foreslås med afsæt i lønudviklingen, at afgiften for en foreløbig fastsættelse reguleres til 1.400 kr.

Desuden reguleres satserne for skattetillæg. Skattetillægssatserne er ligeledes ikke omfattet af den årlige regulering efter personskattelovens § 20 og har ikke været reguleret siden 1996. Reguleringen omfatter både satserne for skatte-

tillæg, for hver dag fristen overskrides, loftet for, hvor meget skattetillægget højst kan udgøre, og satsen for de fonde og foreninger, der er omfattet af reglerne om skattetillæg.

Desuden foretages en modernisering af sanktionspraksis i sager om passiv skatteunddragelse, der er begået groft uagtsomt. I dag udmåles en bøde for grov uagtsom passiv skatteunddragelse alene som 1/3 af det unddragne beløb, hvilket er lempeligere end i andre bødesager om skatte- og afgiftsunddragelse, der er begået groft uagtsomt, da bøder her udmåles som én gang det unddragne beløb. Forslaget vil medføre, at en bøde for grov uagtsom passiv skatteunddragelse vil svare til det generelle sanktionsniveau i den øvrige skatte- og afgiftslovgivning i bødesager, hvor der er handlet groft uagtsomt.

Lovforslaget har desuden til formål i indkomstårene

2023-2025 at lempe betingelserne for anvendelse af bundfradrag ved beskatningen af indkomst fra deleøkonomiske aktiviteter i form af udlejning af fritidsbolig, helårsbolig og værelse eller udlejning af biler, lystbåde, campingvogne m.v.

Det foreslås, at der for indkomstårene 2023-2025 gives adgang til det høje bundfradrag ved opgørelse af indkomsten ved udlejning af fritidsbolig, helårsbolig og værelse, hvis udlejningen er sket gennem en indberetningspligtig platform. Det foreslås tilsvarende, at der for indkomstårene 2023-2025 kan anvendes et bundfradrag ved opgørelse af indkomsten ved udlejning af biler, lystbåde, campingvogne m.v., hvis udlejningen er sket gennem en indberetningspligtig platform.

Reglerne vil finde anvendelse ved udlejning via både danske og udenlandske platforme. Forslaget indebærer, at det for disse indkomstår ikke vil være et krav for at kunne anvende bundfradrag ved opgørelsen af indkomsten, at Skatteforvaltningen har modtaget oplysninger om lejeindtægten.

Den 1. januar 2023 er nye EU-regler trådt i kraft, hvorefter EU-landene automatisk skal udveksle oplysninger vedrørende indkomst fra bl.a. deleøkonomiske platforme, jf. direktiv 2021/514/EU af 22. marts 2021 om ændring af direktiv 2011/16/EU af 15. februar 2011 om administrativt samarbejde på beskatningsområdet (DAC7). Det har dog vist sig, at der er tekniske problemer med at leve op til direktivets krav om indberetning og udveksling.

Det er vurderingen, at eventuelle generelle fejl først vil kunne identificeres medio 2025 på basis af oplysninger vedrørende indkomståret 2024, og at forbedringer derfor tidligst vil kunne få effekt fra 2026.

Det foreslås på den baggrund, at der i en midlertidig periode i indkomstårene 2023, 2024 og 2025 gives adgang til bundfradrag, hvis udlejeren kan dokumentere, at der er anvendt en indberetningspligtig platform.

For platforme hjemmehørende i Danmark vil der være tale om et krav om indberetning efter regler udstedt i medfør af skatteindberetningsloven. For platforme hjemmehørende i udlandet vil der være tale om krav om indberetning efter regler, der implementerer DAC 7 om ændring af direktivet om administrativt samarbejde på beskatningsområdet eller tilsvarende aftale om udveksling af oplysninger.

Den tilsvarende aftale om udveksling af oplysninger kan være den multilaterale aftale om automatisk udveksling af oplysninger om indkomst opnået gennem digitale platforme, som bygger på OECD's og Europarådets bistandskonvention, men der kan også være tale om andre tilsvarende bilaterale aftaler.

Dokumentationen for, at der er tale om en indberetningspligtig platform, vil på Skattestyrelsens anmodning skulle fremsendes i forbindelse med en eventuel efterkontrol. Dokumentationen kan bestå i kontoudskrifter, kontoopgørelser,

underretning fra platformsoperatøren m.v. I tvivlstilfælde vil udlejeren herudover kunne rette henvendelse til den anvendte platformsoperatør med henblik på at få en bekræftelse på, at platformen er indberetningspligtig. Indberetningspligten kan også være tilstrækkeligt sandsynliggjort, hvis platformsoperatøren er hjemmehørende i et EU-land og opfylder kravene til at være omfattet af indberetningspligten i DAC 7.

Forslaget indebærer, at selvom den deleøkonomiske platform for indkomstårene 2023-2025 ikke er i stand til at opfylde kravet om indberetning, eller der ikke af den udenlandske skattemyndighed sker udveksling af eventuelle modtagne oplysninger, vil den manglende opfyldelse af de gældende krav ikke gå ud over udlejerens mulighed for at kunne anvende bundfradrag ved opgørelse af indkomsten.

2. Lovforslagets hovedpunkter

2.1. Regulering af afgift for foreløbig fastsættelse

2.1.1. Gældende ret

Det fremgår af opkrævningslovens § 4, stk. 1, at hvis Skatteforvaltningen efter afleveringsfristens udløb ikke har modtaget angivelse for en afregningsperiode, kan Skatteforvaltningen fastsætte den pågældende virksomheds tilsvarende af skatter og afgifter m.v. foreløbigt til et skønsmæssigt beløb. Det samme gælder, hvis indkomstregisteret eller Skatteforvaltningen efter udløbet af fristen for indberetning for en afregningsperiode ikke har modtaget indberetning af indeholdte beløb omfattet af opkrævningslovens § 2, stk. 1, 4. pkt. For betalingen af det skønsmæssigt fastsatte beløb finder betalingsfristen, der anvendes ved en rettidig angivelse eller indberetning efter opkrævningslovens § 2, anvendelse.

En virksomhed skal betale en afgift på 800 kr. for en foreløbig fastsættelse, og der gives en afgift for hver periode, der bliver foreløbig fastsat af Skatteforvaltningen. Er der pålagt en afgift, skal den betales, uanset om der efterfølgende sker angivelse for den pågældende afregningsperiode. Hvis der foretages en foreløbig fastsættelse for både A-skat og arbejdsmarkedsbidrag, skal der dog kun betales én afgift pr. afregningsperiode, jf. § 4, stk. 2.

Bestemmelsen om Skatteforvaltningens mulighed for at fastsætte en virksomheds tilsvarende foreløbigt til et skønsmæssigt beløb har dels til formål at fremme, at virksomheden selv sørger for at angive virksomhedens reelle tal, dels at sikre, at Skatteforvaltningen har et grundlag for tvangsinddrivelse.

2.1.2. Skatteministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Satsen på 800 kr. i opkrævningslovens § 4, stk. 2, har ikke været reguleret, siden den blev fastsat ved lov nr. 169 af 15. marts 2000. Det følger af lovbemærkningerne, at satsen blev fastsat til 800 kr. mod tidligere 150 kr., idet der herved blev taget hensyn til et samtidig bortfald af tilsvarende forhøjelse ved

for sen angivelse, jf. Folketingstidende 1999-00, tillæg A, side 566, bemærkningerne til § 4.

Som det fremgår, har satsen ikke været reguleret i mere end 20 år. Det er vurderingen, at der som en konsekvens heraf er en risiko for, at den præventive effekt ved afgiften er blevet reduceret. Det anses for uhensigtsmæssigt, da det er afgørende for en korrekt skatte- og afgiftsansættelse, at virksomheden overholder sin pligt til at angive de reelle tal.

Der er ved reguleringen af satsen på 800 kr. taget afsæt i lønudviklingen, siden denne sats blev fastsat, så den nye sats afspejler den samfundsøkonomiske udvikling.

Det foreslås på den baggrund at foretage en regulering af satsen på 800 kr. i opkrævningslovens § 4, stk. 2, med afsæt i lønudviklingen.

Formålet med den foreslåede regulering af satsen er, at konsekvensen af en afgift for en foreløbig fastsættelse vil bevare sin præventive virkning og dermed fremme, at angivelser, som en virksomhed skal give til Skatteforvaltningen, kommer rettidigt.

Den foreslåede ordning vil medføre, at satsen på 800 kr. i opkrævningslovens § 4, stk. 2, vil blive reguleret til 1.400 kr. Det vil betyde, at en virksomhed vil skulle betale en afgift på 1.400 kr., når Skatteforvaltningen foretager en foreløbig fastsættelse af virksomhedens tilsvarende af skatter og afgifter m.v., fordi Skatteforvaltningen ikke rettidigt har modtaget virksomhedens angivelse for den pågældende periode, jf. opkrævningslovens § 4, stk. 1 og 2.

2.2. Regulering af satserne for skattetillæg

2.2.1. Gældende ret

Det fremgår af skattekontrollovens § 73, stk. 1, at har en skattepligtig omfattet af lovens § 5 ikke rettidigt givet Skatteforvaltningen oplysninger efter § 2, herunder oplysninger om kontrollerede transaktioner efter § 38, eller revisorerklæring fra finansieringsselskaber, jf. § 36, pålægger Skatteforvaltningen den skattepligtige at betale et skattetillæg på 200 kr., for hver dag oplysningsfristen overskrides. Skattetillægget kan dog højst udgøre 5.000 kr. i alt, jf. dog § 73, stk. 2-4.

For fysiske personer, hvis skattepligtige indkomst for det pågældende indkomstår ikke overstiger bundfradraget for topskatten efter personskattelovens § 7, udgør skattetillægget 100 kr., for hver dag fristen overskrides, dog højst 2.500 kr. i alt, jf. skattekontrollovens § 73, stk. 2. Hvis senere ændringer i den skattepligtige indkomst for det pågældende indkomstår medfører, at indkomsten overstiger bundgrænsen, vil et skattetillæg blive reguleret i overensstemmelse hermed.

For fonde og foreninger, der efter fondsbeskatningslovens § 15 kan opfylde oplysningspligten ved at afgive en særlig erklæring, udgør skattetillægget i alt 500 kr., jf. skattekontrollovens § 73, stk. 3.

Et skattetillæg bliver beregnet fra almindelig kontortids begyndelse den første dag efter udløbet af fristen for, at oplysninger i medfør af skattekontrolloven skal afgives. Det indebærer for eksempel, at hvis fristen udløber en fredag, bliver der ikke beregnet skattetillæg, hvis oplysningerne er modtaget af Skatteforvaltningen digitalt eller på papir den følgende mandag inden kl. 9. Hvis oplysningerne i stedet først er modtaget kl. 11 den følgende mandag, skal der betales et skattetillæg, idet oplysningerne først er modtaget af Skatteforvaltningen efter normal kontortids begyndelse. Der henvises til afsnit A.C.2.1.4.3.1 i Den juridiske vejledning.

Hvis Skatteforvaltningen har forlænget fristen for en skattepligtig, bliver der ikke beregnet skattetillæg for forlængelsesperioden.

Et skattetillæg bliver automatisk udløst på årsopgørelsen, når Skatteforvaltningen konstaterer, at den pågældende ikke har indgivet oplysninger i overensstemmelse med skattekontrollovens regler. Der bliver dermed ikke foretaget en vurdering af den skattepligtiges subjektive tilregnelser, hvilket skal ses i sammenhæng med, at skattetillægget ikke har karakter af en bøde.

Skatteforvaltningen kan efter ansøgning i særlige tilfælde fritage en skattepligtig for skattetillæg efter § 73, stk. 1-3, helt eller delvis, jf. § 73, stk. 4. Som særlige tilfælde anses for det første forhold hos Skatteforvaltningen, for eksempel nedbrud i it-systemer, som forhindrer, herunder forsinker, den skattepligtige i at overholde fristerne. For det andet kan særlige tilfælde være forhold hos den skattepligtige, hvor forsinkelsen ikke kan tilregnes den pågældende. For nærmere om særlige tilfælde henvises til afsnit A.C.2.1.4.3.1 i Den juridiske vejledning.

2.2.2. Skatteministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Satserne på 200 kr. og 5.000 kr. i skattekontrollovens § 73, stk. 1, har ikke været reguleret siden 1996, jf. hertil Folketingstidende 1995-96, tillæg A, side 2564 ff. Det følger af lovbemærkningerne, at skattetillægget forud for lovændringen blev beregnet som en procentdel af skatten af indkomst og skatten af formue, når der var tale om en fysisk person, og som en procentdel af indkomstkatten, når der var tale om en juridisk person, jf. Folketingstidende 1995-96, tillæg A, side 2575. I forbindelse med den nævnte lovændring blev der indført faste og ensartede satser for både fysiske og juridiske personer.

Tilsvarende har satserne på 100 kr. og 2.500 kr. i skattekontrollovens § 73, stk. 2, og på 500 kr. i § 73, stk. 3, ikke været reguleret, siden de blev fastsat med lov nr. 362 af 2. juni 1997.

Som det fremgår, har satserne ikke været reguleret i mere end 25 år. Det er vurderingen, at der som en konsekvens heraf er en risiko for, at den præventive effekt er blevet reduceret. Det anses for uhensigtsmæssigt, da det er afgørende for en korrekt skatteansættelse, at en skattepligtig medvirker

hertil, bl.a. ved at overholde oplysningsfrister som fastsat i skattekontrolloven.

Der er ved reguleringen af satserne § 73, stk. 1-3, taget afsæt i lønudviklingen, så de nye satser afspejler den samfundsøkonomiske udvikling, siden de senest blev ændret.

Det foreslås på den baggrund at foretage en regulering af satserne i skattekontrollovens § 73, stk. 1-3, med afsæt i lønudviklingen.

Formålet med den foreslåede regulering er, at konsekvensen af et skattetillæg vil bevare sin præventive virkning og dermed fremme, at oplysninger, som en skattepligtig skal give til Skatteforvaltningen, kommer rettidigt til Skatteforvaltningen.

Det foreslås, at i skattekontrollovens § 73, stk. 1, reguleres satsen på 200 kr. til 400 kr., og satsen på 5.000 kr. reguleres til 10.000 kr. Det vil bl.a. medføre, at en skattepligtig omfattet af skattekontrollovens § 5, som ikke rettidigt har givet Skatteforvaltningen oplysninger efter skattekontrollovens § 2, vil blive pålagt at betale et skattetillæg på 400 kr., for hver dag oplysningsfristen overskrides. Skattetillægget vil dog højst kunne udgøre 10.000 kr., jf. dog nedenfor om § 73, stk. 2.

Det foreslås, at i skattekontrollovens § 73, stk. 2, reguleres satsen på 100 kr. til 200 kr., og satsen på 2.500 kr. reguleres til 5.000 kr. Det vil medføre, at for fysiske personer, hvis skattepligtige indkomst for det pågældende indkomstår ikke overstiger bundfradraget for topskatten efter personskatlovens § 7, vil skattetillægget udgøre 200 kr., for hver dag fristen overskrides, dog højst 5.000 kr. i alt.

Det foreslås, at i skattekontrollovens § 73, stk. 3, reguleres satsen på 500 kr. til 1.000 kr. Det vil medføre, at for fonde og foreninger, der efter fondsbeskatningslovens § 15 kan opfylde oplysningspligten ved at afgive en særlig erklæring, vil skattetillægget udgøre i alt 1.000 kr.

2.3. Modernisering af sanktionspraksis ved passiv skatteunddragelse

2.3.1. Gældende ret

Det fremgår af skattekontrollovens § 83, stk. 1, at en skattepligtig, der modtager en årsopgørelse uden at have afgivet de til skatteansættelsen pligtige oplysninger, jf. lovens § 2, inden 4 uger efter udløb af fristen for afgivelse af sådanne oplysninger, jf. lovens § 10, skal underrette Skatteforvaltningen, hvis ansættelsen er for lav.

Det følger af § 83, stk. 2, at en skattepligtig, som modtager en skønsmæssig ansættelse af den skattepligtige indkomst, jf. § 74, inden 4 uger efter modtagelsen skal underrette Skatteforvaltningen, hvis ansættelsen er for lav. En skattepligtig, som ikke modtager en årsopgørelse eller et oplysningsskema, skal afgive de til skatteansættelsen pligtige oplysninger inden oplysningsfristernes udløb, jf. § 10, jf. § 83, stk. 3.

Det fremgår af § 83, stk. 4, at den, som med forsæt til at unddrage det offentlige skat overtræder stk. 1-3, straffes for skattesvig med bøde eller fængsel indtil 1 år og 6 måneder, medmindre højere straf er forskyldt efter straffelovens § 289. Begås overtrædelsen groft uagtsomt, straffes med bøde, jf. § 83, stk. 5.

Det er forudsat i lovbemærkningerne til § 83, stk. 5, at en bøde udmåles til en tredjedel af det undtagne beløb, jf. Folketingstidende 2017-18, tillæg A, L 13 som fremsat, side 197f. Dette svarer til Skatteforvaltningens praksis, jf. hertil afsnit A.C.3.2.1.3.3 i Den juridiske vejledning.

Denne sanktionspraksis, hvor bøden ved grov uagtsomhed alene udmåles til en tredjedel af det undtagne beløb, adskiller sig fra den sanktionspraksis, der anvendes ved groft uagtsomme overtrædelser af skatte- og afgiftslovgivningen i øvrigt. Det er i lovbemærkningerne til lov nr. 1795 af 28. december 2023 tilkendegivet, at der i sager om unddragelse af skat eller afgift, der begås groft uagtsomt, typisk vil skulle udmåles en bøde, der svarer til undtagelsens størrelse, jf. Folketingstidende 2023-24, tillæg A, L 52 som fremsat, s. 12ff. Denne praksis er forudsat for både bestemmelserne i skattekontrolloven om aktiv skatteunddragelse, der begås ved grov uagtsomhed, jf. § 82, stk. 3, jf. stk. 1, og groft uagtsomme overtrædelser af andre skatte- og afgiftslove.

Skattekontrollovens § 82 er en straffebestemmelse om den form for skatteunddragelse, der betegnes som aktiv skatteunddragelse. Det følger af § 82, stk. 3, jf. stk. 1, at den, der groft uagtsomt afgiver urigtige, vildledende eller ufuldstændige oplysninger til Skatteforvaltningens brug for afgørelse af skattepligt eller skatteansættelse, straffes med bøde. Der er tale om ufuldstændige oplysninger som nævnt i § 82, stk. 1, hvis den skattepligtige ikke har afgivet oplysninger, som skulle være givet til brug for årsopgørelsen eller et oplysningsskema. Det er for eksempel tilfældet, hvis den skattepligtige udfylder en rubrik i sin årsopgørelse vedrørende befodringsfradrag og indsender årsopgørelsen til Skatteforvaltningen, men undlader at udfylde en rubrik om honorarer, selv om den skattepligtige har modtaget honorarer i det pågældende indkomstår.

2.3.2. Skatteministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Det vurderes, at forskellen i bødeberegningen er historisk betinget, og at overtrædelser af § 83, stk. 5, jf. stk. 1-3, om passiv skatteunddragelse ved grov uagtsomhed ikke længere som udgangspunkt kan anses for mindre bebrejdesværdige end overtrædelser af § 82, stk. 3, jf. stk. 1, om aktiv skatteunddragelse ved grov uagtsomhed. Dette kan eksemplificeres ved en person, der i årets løb har modtaget et honorar, af hvilket der skal beregnes en skat på 150.000 kr. Hvis vedkommende modtager en årsopgørelse og i den forbindelse f.eks. oplyser sit befodringsfradrag, men groft uagtsomt undlader at oplyse om honoraret, vil der være tale om aktiv skatteunddragelse, hvorved der vil kunne straffes med en bøde på 150.000 kr. for så vidt angår honoraret. Hvis

vedkommende havde undladt at oplyse befodringsfradraget og således havde forholdt sig passivt, ville bøden for den groft uagtsomme manglende oplysning om honoraret imidlertid kun have udgjort 50.000 kr.

Det er desuden vurderingen, at det i dag ikke anses for mindre bebrejdselsværdigt at forholde sig passivt til pligterne i skattekontrolloven ved grov uagtsomhed, end det er at forholde sig passivt til pligter i den øvrige skatte- og afgiftslovgivning ved grov uagtsomhed.

Henset hertil vil bødeniveauet for overtrædelse af skattekontrollovens § 83, stk. 5, jf. stk. 1-3, kunne justeres, så det som udgangspunkt vil svare til bødeniveauet ved skatte- eller afgiftsunndragelse i øvrigt, der begås groft uagtsomt.

Det foreslås på den baggrund at foretage en ændring af ordlyden af skattekontrollovens § 83, stk. 5. Den foreslåede ændring vil give mulighed for i bemærkningerne at angive nærmere retningslinjer om strafniveauet ved overtrædelser af skattekontrollovens § 83, stk. 5, jf. stk. 1-3, der kan medføre, at der realiseres en unndragelse. Samtidig vil den foreslåede ændring medføre, at formuleringen af § 83, stk. 5, bliver tydeligere, med hensyn til hvilke overtrædelser der omfattes af bestemmelsen.

Med den foreslåede ændring er det således forudsat, at overtrædelser af skattekontrollovens § 83, stk. 5, jf. stk. 1-3, vil skulle straffes med en bøde, der svarer til unndragelsens størrelse. I de mindste sager, hvor unndragelsen i førstegangstilfælde ikke overstiger 40.000 kr., men overstiger 20.000 kr., er det imidlertid forudsat, at der straffes med en bøde af fast størrelse på 5.000 kr.

Med den justerede sanktionspraksis vil overtrædelser af skattekontrollovens § 83, stk. 5, jf. stk. 1-3, blive omfattet af den samme bødepraksis, der gælder for groft uagtsomme overtrædelser af den øvrige skatte- og afgiftslovgivning.

Fastsættelsen af straffen vil fortsat bero på domstolens konkrete vurdering i det enkelte tilfælde af samtlige omstændigheder i sagen, og det angivne strafniveau vil kunne fraviges i op- og nedadgående retning, hvis der i den konkrete sag foreligger skærpende eller formildende omstændigheder, jf. herved de almindelige regler om straffens fastsættelse i straffelovens kapitel 10.

2.4. Midlertidig lempelse af betingelserne for bundfradrag ved deleøkonomi for indkomstårene 2023-2025

2.4.1. Gældende ret

Indkomst ved udlejning af fritidsbolig, helårsbolig og værelse eller aktiver som biler, lystbåde, campingvogne m.v. udgør skattepligtig indkomst. Ved indkomstopgørelsen kan udgifterne ved udlejningen fradrages. I den forbindelse kan udlejereren vælge mellem at foretage fradrag efter en regnskabsmæssig metode eller en skematisk metode.

Ved den regnskabsmæssige metode kan udlejereren foretage

fradrag for de dokumenterede udgifter, der er forbundet med udlejningen, herunder afskrivninger. Det samlede fradragsbeløb kan dog ikke overstige bruttolejeindtægten. Hvis den regnskabsmæssige metode er anvendt, vil udlejereren ikke senere kunne overgå til at foretage fradrag efter den skematiske metode.

Ved den skematiske metode kan der i bruttolejeindtægten foretages et i lovgivningen fastsat skematisk bundfradrag. Bundfradraget kan dog ikke overstige bruttolejeindtægten for det enkelte aktiv. Af den del af lejeindtægten, der overstiger bundfradraget, kan der fradrages en fastsat procentdel.

Bundfradragets størrelse er afhængigt af, hvorvidt der fra en tredjepart er sket indberetning af lejeindtægten, eller oplysninger om lejeindtægten er udvekslet med Skatteforvaltningen.

Bundfradraget ved udlejning af fritidsbolig udgør som udgangspunkt 10.000 kr. (2010-niveau). Bundfradraget udgør dog 36.500 kr. (2010-niveau), hvis der sker indberetning af lejeindtægten efter regler udstedt i medfør af skatteindberetningslovens § 43, eller oplysninger om lejeindtægten er modtaget af Skatteforvaltningen ved udveksling af oplysninger efter artikel 8ac, stk. 2, i direktiv 2011/16/EU af 15. februar 2011 om administrativt samarbejde på beskatningsområdet og om ophævelse af direktiv 77/799/EØF med senere ændringer eller tilsvarende aftale om udveksling af oplysninger, jf. ligningslovens § 15 O, stk. 1.

Af den del af lejeindtægten, der overstiger bundfradraget, kan der fradrages 40 pct.

Bundfradragene reguleres efter personskatteovens § 20. For indkomståret 2023 udgør bundfradragene ved udlejning af fritidsbolig henholdsvis 12.200 kr. og 44.500 kr. For indkomståret 2024 udgør bundfradragene henholdsvis 12.700 kr. og 46.100 kr.

Bundfradraget ved udlejning eller fremleje af en del af værelserne i en helårsbolig til beboelse, eller ved udlejning eller fremleje af hele boligen en del af indkomståret til beboelse, udgør 10.000 kr. (2010-niveau) pr. helårsbolig, jf. ligningslovens § 15 Q, stk. 1, 1. pkt.

Bundfradraget udgør dog 25.550 kr. (2010-niveau), hvis der sker indberetning af lejeindtægten efter regler udstedt i medfør af skatteindberetningslovens § 43, eller oplysninger om lejeindtægten er modtaget af Skatteforvaltningen ved udveksling af oplysninger efter artikel 8ac, stk. 2, i direktiv 2011/16/EU af 15. februar 2011 om administrativt samarbejde på beskatningsområdet og om ophævelse af direktiv 77/799/EØF med senere ændringer eller tilsvarende aftale om udveksling af oplysninger, jf. ligningslovens § 15 Q, stk. 1, 2. pkt.

Af den del af lejeindtægten, der overstiger bundfradraget, kan der fradrages 40 pct.

Bundfradragene reguleres efter personskattelovens § 20. For indkomståret 2023 udgør bundfradragene ved udlejning af helårsbolig og værelser henholdsvis 12.200 kr. og 31.200 kr. For indkomståret 2024 udgør bundfradragene henholdsvis 12.700 kr. og 32.300 kr.

Bundfradraget ved udlejning af aktiver som biler, lystbåde, campingvogne m.v. udgør 9.100 kr. (2010-niveau). Hvis der er tale om udlejning af nul- eller lavemissionsbiler udgør bundfradraget 17.100 kr. (2010-niveau). Fradraget kan ikke overstige bruttolejeindtægten ved udleje af aktiverne, jf. ligningslovens § 15 R, stk. 1.

Det er en betingelse for at opnå bundfradragene, at der sker indberetning af indkomstårets samlede lejeindtægter fra aktiverne. Indberetningen af lejeindtægterne skal være foretaget efter regler udstedt i medfør af skatteindberetningslovens § 43 eller modtaget af Skatteforvaltningen ved udveksling af oplysninger efter artikel 8ac, stk. 2, i direktiv 2011/16/EU af 15. februar 2011 om administrativt samarbejde på beskatningsområdet og om ophævelse af direktiv 77/799/EØF med senere ændringer eller tilsvarende aftale om udveksling af oplysninger, jf. ligningslovens § 15 R, stk. 4.

Bundfradragene reguleres efter personskattelovens § 20. For indkomståret 2023 udgør bundfradragene ved udlejning af aktiver henholdsvis 11.100 kr. og 20.900 kr. For indkomståret 2024 udgør bundfradragene henholdsvis 11.500 kr. og 21.600 kr.

2.4.2. Skatteministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

De forhøjede bundfradrag ved udlejning af ejendomme m.v. og bundfradragene ved udlejning af biler, lystbåde, campingvogne m.v., der er betinget af, at der foretages indberetning om lejeindtægten fra en tredjepart, blev indført som opfølgning på aftalen af 17. maj 2018 om bedre vilkår for vækst og korrekt skattebetaling i dele- og platformsøkonomien mellem den daværende regering (Venstre, Liberal Alliance og Det Konservative Folkeparti), Socialdemokratiet, Dansk Folkeparti og Radikale Venstre.

Hensigten med aftalen var bl.a. at skabe klare regler, samtidig med at man sikrede at danskere, der er aktive i deleøkonomien, betaler korrekt skat. Dette skete ved at styrke incitamentet til, at udlejning sker gennem en tredjepart, der indberetter indtægterne til Skatteforvaltningen.

Ved lov nr. 1727 af 27. december 2018 blev det indført, at der kunne anvendes et forhøjet bundfradrag ved udlejning af fritidsbolig, helårsbolig, værelser m.v., hvis der sker indberetning af lejeindtægten efter regler udstedt i medfør af skatteindberetningslovens § 43.

Det blev endvidere indført, at der ved opgørelse af indkomst ved udlejning af aktiver som biler, lystbåde, campingvogne m.v. kan anvendes et bundfradrag, hvis der sker indberet-

ning af indkomstårets samlede lejeindtægter efter regler udstedt i medfør af skatteindberetningslovens § 43.

I forbindelse med gennemførelsen af direktiv om ændring af direktiv om administrativt samarbejde på beskatningsområdet om indberetning og udveksling af oplysninger fra digitale platforme m.v. (DAC7), jf. lov nr. 902 af 21. juni 2022, blev det indført, at bundfradragene også vil kunne anvendes, hvis oplysninger om lejeindtægten er modtaget af Skatteforvaltningen ved udveksling af oplysninger efter artikel 8ac, stk. 2, i direktiv 2011/16/EU af 15. februar 2011 om administrativt samarbejde på beskatningsområdet og om ophævelse af direktiv 77/799/EØF med senere ændringer eller tilsvarende aftale om udveksling af oplysninger

De nye regler har virkning fra 2023. Det vil sige, at det for kalenderåret 2023 er første gang, at der for udenlandske platforme er krav om, at den udenlandske platform har foretaget indberetning til platformens hjemland efter DAC7, og at platformens hjemland udveksler disse oplysninger med de danske skattemyndigheder.

Det har dog vist sig, at der er en række udfordringer med de digitale indberetningsløsninger. Der er tilfælde, hvor den udenlandske deleøkonomiske platform har problemer med at foretage den krævede indberetning, eller hvor der er fejl i indberetningen. Der er også tilfælde, hvor platformen har foretaget indberetning af lejeindtægten til skattemyndighederne i det land, hvor platformen er hjemmehørende, men hvor der er tekniske udfordringer med at få udvekslet disse oplysninger med Skatteforvaltningen.

De tekniske udfordringer bør ikke komme de borgere til skade, der er aktive i deleøkonomien, og som i forventning om at kunne opnå bundfradrag har foretaget udlejningen gennem en digital platform, der er forpligtet til at indberette til skattemyndighederne i platformens hjemland.

Det foreslås på den baggrund for indkomstårene 2023-2025 at lempe betingelserne for at kunne opnå bundfradrag ved opgørelsen af lejeindkomsten, således at det ikke kommer til at gå ud over udlejeren i de situationer, hvor indberetning konkret ikke er foretaget, eller hvor der er problemer med at udveksle oplysningerne med de danske skattemyndigheder.

Det foreslås, at for indkomstårene 2023-2025 kan det høje bundfradrag anvendes ved opgørelsen af indkomst ved udlejning af fritidsbolig, helårsbolig eller værelse, hvis udlejningen er sket gennem en indberetningspligtig platform.

Det foreslås desuden, at for indkomstårene 2023-2025 kan et bundfradrag anvendes ved opgørelsen af indkomst ved udlejning af biler, lystbåde, campingvogne m.v., hvis udlejningen er sket gennem en indberetningspligtig platform.

I denne midlertidige periode vil det således ikke været et krav for at kunne foretage bundfradrag, at indberetningen konkret er modtaget af Skatteforvaltningen. I den situation, hvor der er tale om en udenlandsk platform, vil det heller ikke være et krav, at de pågældende oplysninger er udvekslet

med de danske skattemyndigheder. Udlejeren vil blot skulle dokumentere, at der er sket udlejning gennem en platform, der er omfattet af krav om indberetning af udlejerens lejeindtægt til skattemyndighederne.

Ved en udenlandsk platform vil der kunne være tale om krav om indberetningspligt efter regler, der implementerer DAC 7 om ændring af direktivet om administrativt samarbejde på beskatningsområdet eller tilsvarende aftale om udveksling af oplysninger.

En tilsvarende aftale om udveksling af oplysninger kan være den multilaterale aftale om automatisk udveksling af oplysninger om indkomst opnået gennem digitale platforme, som bygger på OECD's og Europarådets bistandskonvention, men der kan også være tale om andre tilsvarende bilaterale aftaler.

Den foreslåede midlertidige lempelse vil give mulighed for, at udlejeren ved opgørelsen af indkomsten kan anvende det forventede bundfradrag, selvom der konkret ikke er sket indberetning til skattemyndighederne i platformens hjemland. Det gælder også, selvom de danske skattemyndigheder ikke via udveksling fra de udenlandske myndigheder har modtaget oplysninger om udlejningen.

Herved sikres det, at det ikke kommer til at gå ud over de danske udlejere af fritidsbolig, helårsbolig, værelse eller aktiver som biler, lystbåde, campingvogne m.v., at der midlertidigt er problemer med indberetning og udveksling af oplysninger, samtidig med at det af hensyn til korrekt skatteafregning fastholdes, at der anvendes en platform, der er underlagt et krav om indberetning.

Uanset at platformen har givet udlejeren meddelelse om, at

der er indberettet oplysninger om udlejeren, vil de danske skattemyndigheder fortsat via de udenlandske skattemyndigheder kunne kontrollere, at der konkret er sket indberetning. Det er desuden forventningen, at de udenlandske myndigheder fremadrettet vil blive i stand til at udveksle oplysninger med de danske skattemyndigheder, med henblik på at disse oplysninger vil kunne indgå i de danske skattemyndigheders kontrol.

Fra indkomståret 2026 vil det igen være en betingelse for at kunne anvende det høje bundfradrag ved udlejning af fast ejendom og anvende bundfradrag ved udlejning af bil, lystbåd, campingvogn m.v., at der enten er sket indberetning af lejeindtægten efter regler udstedt i medfør af skatteindberetningslovens § 43, der gælder for danske platforme, eller at oplysninger om lejeindtægten er modtaget af Skatteforvaltningen ved udveksling af oplysninger enten baseret på EU-direktivet om administrativt samarbejde på beskatningsområdet eller på indgåede aftaler om udveksling af oplysninger. Forventningen er således, at de nuværende problemer med udveksling af oplysninger er af midlertidig karakter.

3. Økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige

Lovforslagets dele om regulering af afgift for foreløbig fastsættelse, regulering af satserne for skattetilleg og modernisering af sanktionspraksis ved passiv skatteunddragelse skønnes samlet set at medføre et umiddelbart merprovenu på ca. 230 mio. kr. i 2025 (2025-niveau). Efter tilbageløb og adfærd skønnes merprovenuet til ca. 155 mio. kr. (2025-niveau), jf. tabel 1.

Tabel 1. Provenuvirkning ved lovforslaget

Mio. kr. (2025-niveau)	2025	2026	2027	2028	Varigt	Finansår 2025
Umiddelbar virkning						
Modernisering af sanktionspraksis ved passiv skatteunddragelse	25	25	25	25	25	25
Regulering af afgift for foreløbig fastsættelse	75	80	75	75	15	75
Regulering af satserne for skattetilleg	130	130	120	120	20	130
Umiddelbar virkning i alt	230	230	230	220	60	230
Virkning efter tilbageløb	190	190	185	180	50	-
Virkning efter tilbageløb og adfærd	155	155	150	150	45	-

Det umiddelbare merprovenu vedrørende modernisering af sanktionspraksis ved passiv skatteunddragelse skønnes til ca. 25 mio. kr. i 2025 (2025-niveau). Provenuskønnet tager udgangspunkt i, at det samlede beløb på udstedte administrative bødeforelæg udgjorde ca. 210 mio. kr. i 2023. Ca. 10 pct. af dette beløb skønnes påvirket af moderniseringen af sanktionspraksis ved passiv skatteunddragelse.

Det umiddelbare merprovenu vedrørende regulering af af-

giften for foreløbige fastsættelser skønnes til ca. 75 mio. kr. i 2025 (2025-niveau). Provenuskønnet tager udgangspunkt i, at de samlede opkrævninger af afgifter ved foreløbige fastsættelser i 2022 skønnes at udgøre ca. 110 mio. kr., og at den foreløbige opgørelse for 2023 viser et mindre fald i de samlede opkrævninger i forhold til 2022.

Det umiddelbare merprovenu vedrørende regulering af satserne for skattetilleg skønnes til ca. 130 mio. kr. i 2025

(2025-niveau). I provenuskønnet tages der udgangspunkt i sanktionsniveauet for årene 2019-2022, der udgjorde ca. 130 mio. kr. årligt fordelt på borgere og selskaber.

Reguleringen af afgiften for foreløbige fastsættelser samt regulering af satserne for skattetilleg er en engangsforhøjelse, hvormed satserne ikke reguleres løbende. Derfor er provenuvirkningen af disse to tiltag aftagende over tid, og den umiddelbare varige virkning af modernisering af sanktionspraksis ved passiv skatteunddragelse, regulering af afgiften for foreløbige fastsættelser samt regulering af satserne for skattetilleg skønnes derfor at være ca. 60 mio. kr. (2025-niveau). Efter tilbageløb og adfærd skønnes den varige virkning at udgøre ca. 45 mio. kr. (2025-niveau).

Finansårvirkningen af lovforslagets del vedrørende modernisering af sanktionspraksis ved passiv skatteunddragelse, regulering af afgiften for foreløbige fastsættelser samt regulering af satserne for skattetilleg skønnes i 2025 at udgøre et merprovenu på ca. 230 mio. kr. (2025-niveau).

Lovforslagets del om en midlertidig lempelse af betingelserne for bundfradrag ved deleøkonomi for indkomstårene 2023-2025 skønnes ikke at have provenumæssige konsekvenser. Forslaget sikrer, at udlejerne kan anvende det bundfradrag, de efter de gældende regler reelt er berettiget til, og at det ikke går ud over udlejerne, at der midlertidigt er problemer med indberetning og udveksling af oplysninger vedrørende lejeindtægten.

Lovforslaget vurderes at medføre administrative omkostninger for Skatteforvaltningen svarende til 0,4 mio. kr. i 2024, 0,8 mio. kr. i 2025, 0,9 mio. kr. årligt i perioden 2026-2029 og herefter 0,8 mio. kr. varigt. Omkostningerne vedrører systemtilpasning i Udviklings- og Forenklingsstyrelsen samt sagsbehandling og vejledning i Skattestyrelsen.

Lovforslaget vurderes ikke at have konsekvenser for kommuner og regioner.

Det er vurderingen, at lovforslaget overholder de syv principper for digitaliseringsklar lovgivning, herunder princippet om enkle og klare regler og princippet om digital kommunikation.

4. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.

Lovforslagets dele om regulering af afgiften for foreløbig fastsættelse og regulering af satserne for skattetilleg vil medføre negative økonomiske konsekvenser for virksomheder, når der ikke rettidigt er givet oplysninger til Skatteforvaltningen. Da der udelukkende er tale om en konsekvens af ikke at overholde frister i lovgivningen, kvantificeres de økonomiske konsekvenser ikke.

Herudover vurderes lovforslaget ikke at medføre økonomiske eller administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.

Innovations- og iværksættertjekket vurderes ikke at være relevant for lovforslaget.

5. Administrative konsekvenser for borgerne

Lovforslaget vurderes ikke at medføre administrative konsekvenser for borgerne. For så vidt angår forslaget om midlertidig lempelse af betingelserne for bundfradrag ved deleøkonomi for indkomstårene 2023-2025 vil der fortsat skulle ske en opgørelse af den skattepligtige indkomst ved udlejning via deleøkonomiske platforme, og der vil fortsat kunne anvendes et skematisk bundfradrag.

6. Klimamæssige konsekvenser

Lovforslaget har ingen klimamæssige konsekvenser.

7. Miljø- og naturmæssige konsekvenser

Lovforslaget har ingen miljø- og naturmæssige konsekvenser.

8. Forholdet til EU-retten

Lovforslagets del om midlertidig lempelse af betingelserne for bundfradrag ved deleøkonomi for indkomstårene 2023-2025 vil ikke ændre på, at betingelserne for at kunne opnå bundfradrag vil være de samme ved udlejning, der formidles af danske indberetningspligtige platforme, og udlejning, der formidles af udenlandske indberetningspligtige platforme. Lovforslaget vurderes derfor ikke at ændre på fradragsreglernes forenelighed med EU-retten, herunder med reglerne om fri bevægelighed for tjenesteydelser, jf. TEUF artikel 56.

Herudover indeholder lovforslaget ingen EU-retlige aspekter.

9. Hørte myndigheder og organisationer m.v.

Et udkast til lovforslag indeholdende forslaget under pkt. 2.4 har i perioden fra den 6. september 2024 til den 4. oktober 2024 (28 dage) været sendt i høring hos følgende myndigheder og organisationer m.v.:

3F, Advokatsamfundet, Arbejderbevægelsens Erhvervsråd, Borger- og retssikkerhedschefen i Skatteforvaltningen, CEPOS, Cevea, Dansk Erhverv, Dansk Iværksætterforening, Dansk Metal, Danske Advokater, Danske Udlejere, Datatilsynet, DI, Digitaliseringsstyrelsen, Ejendom Danmark, Erhvervsstyrelsen – Område for Bedre Regulering (OBR), Feriehusudlejernes Brancheorganisation, Finans Danmark, Foreningen Danske Revisorer, Foreningen for platformøkonomi i Danmark, Friluftsrådet, Fritidshusejernes Landsforening, FSR – danske revisorer, Grundejernes Landsforening, Horesta, Justitia, Kraka, Landbrug & Fødevarer, Lejernes Landsorganisation i Danmark, Rejssearrangører i Danmark, SEGES Innovation P/S, Skatteankesforvaltningen, SMVDanmark og SRF Skattefaglig Forening.

Et udkast til lovforslag indeholdende forslagene under pkt.

2.1 og 2.2 har i perioden fra den 30. oktober 2024 til den 12. november 2024 (13 dage) været sendt i høring hos følgende myndigheder og organisationer m.v.:

3F, Advokatsamfundet, Akademikerne, Ankestyrelsen, Arbejderbevægelsens Erhvervsråd, Borger- og retssikkerhedschefen i Skatteforvaltningen, Business Danmark, CEPOS, Cevea, Dansk Aktionærforening, Dansk Arbejdsgiverforening, Dansk Erhverv, Dansk Told- og Skatteforbund, Danske Advokater, Danske Boligadvokater, Danske Rederier, Danske Regioner, DANVA, Den Danske Dommerforening, DI, Digitaliseringsstyrelsen, Erhvervsstyrelsen – Område for Bedre Regulering (OBR), Finans Danmark, Finansforbundet, Finanstilsynet, Foreningen af Danske Skatteankenævn, Foreningen Danske Revisorer, Foreningen for Platformsökonomi i Danmark, Forsikring & Pension, FSR - danske revisorer, Investering Danmark, Justitia, Kapitalmarked Danmark, KL, Kraka, Landbrug & Fødevarer, Landsskatteretten, Mellempfolkeligt Samvirke, Oxfam IBIS, Rådet for Socialt Udsatte, SEGES Innovation P/S, Skatteankeforvaltningen, SMVdanmark, SRF Skattefaglig Forening, Ældre Sagen.

Et udkast til lovforslag indeholdende forslaget under pkt. 2.3 har i perioden fra den 1. juli 2024 til den 22. august 2024

(52 dage) været sendt i høring hos følgende myndigheder og organisationer m.v.:

Advokatsamfundet, Akademikerne, Arbejderbevægelsens Erhvervsråd, ATP, Borger- og retssikkerhedschefen i Skatteforvaltningen, Business Danmark, CEPOS, Cevea, Dansk Aktionærforening, Dansk Arbejdsgiverforening, Dansk Ejendoms kredit, Dansk Ejendomsmæglerforening, Dansk Erhverv, Dansk Told- og Skatteforbund, Danske Advokater, Danske Regioner, Danske Soloselvstændige, DANVA, Den Danske Dommerforening, Det Kriminalpræventive Råd, DI, Digitaliseringsstyrelsen, Dommerfuldmægtigforeningen, Domstolsstyrelsen, EjendomDanmark, Erhvervsstyrelsen – Område for Bedre Regulering (OBR), FH - Fagbevægelsens Hovedorganisation, Finans Danmark, FOA, Foreningen af Danske Skatteankenævn, Foreningen af De Private Dagplejere, Foreningen Danske Revisorer, Foreningen for Platformsökonomi i Danmark, FSR - danske revisorer, Investering Danmark, Justitia, KL, Kraka, Landbrug & Fødevarer, Landsskatteretten, Mellempfolkeligt Samvirke, Oxfam IBIS, Retssikkerhedssekretariatet, Skatteankeforvaltningen, SMVdanmark og SRF Skattefaglig Forening.

10. Sammenfattende skema

	Positive konsekvenser/mindreudgifter (hvis ja, angiv omfang/Hvis nej, anfør »Ingen«)	Negative konsekvenser/merudgifter (hvis ja, angiv omfang/Hvis nej, anfør »Ingen«)
Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Lovforslagets dele vedrørende modernisering af sanktionspraksis ved passiv skatteunddragelse, regulering af afgiften for foreløbige fastsættelser samt regulering af satserne for skattetillæg skønnes samlet set at medføre et umiddelbart merprovenu på ca. 230 mio. kr. i 2025 (2025-niveau). Efter tilbageløb og adfærd skønnes merprovenuet til ca. 155 mio. kr. (2025-niveau). Den umiddelbare varige virkning skønnes til ca. 60 mio. kr. (2025-niveau). Efter tilbageløb og adfærd skønnes den varige virkning til ca. 45 mio. kr. (2025-niveau).	Ingen
Implementeringskonsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen	Lovforslaget vurderes at medføre administrative omkostninger for Skatteforvaltningen svarende til 0,4 mio. kr. i 2024, 0,8 mio. kr. i 2025, 0,9 mio. kr. årligt i perioden 2026-2029 og herefter 0,8 mio. kr. varigt. Omkostningerne vedrører systemtilpasning i Udviklings- og Forenklingsstyrelsen samt sagsbehandling og vejledning i Skattestyrelsen. Lovforslaget vurderes ikke at have konsekvenser for kommuner og regioner.

Økonomiske konsekvenser for erhvervs- livet m.v.	Ingen	Lovforslagets dele om regulering af afgiften for foreløbig fastsættelse og regulering af satserne for skattetillæg vil medføre negative økonomiske konsekvenser for virksomheder, når der ikke rettidigt er givet oplysninger til Skatteforvaltningen. Da der udelukkende er tale om en konsekvens af ikke at overholde frister i lovgivningen, kvantificeres de økonomiske konsekvenser ikke. Herudover vurderes lovforslaget ikke at medføre økonomiske eller administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.
Administrative konsekvenser for erhvervs- livet m.v.	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for borger- ne	Ingen	Ingen
Klimamæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Miljø- og naturmæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Forholdet til EU-retten	Den foreslåede midlertidige lempelse for indkomstårene 2023-2025 af betingelserne for at kunne opnå bundfradrag i forbindelse med deleøkonomiske aktiviteter ændrer ikke på, at betingelserne for at kunne opnå bundfradrag er de samme ved udlejning, der formidles af danske platforme, og udlejning, der formidles af udenlandske platforme. Det er derfor fortsat vurderingen, at fradragsreglerne er i overensstemmelse med reglerne om fri bevægelighed for tjenesteydelser, jf. TEUF artikel 56.	
Er i strid med de fem principper for implementering af erhvervsrettet EU-regulering (der i relevant omfang også gælder ved implementering af ikke-erhvervsrettet EU-regulering) (sæt X)	Ja	Nej X

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1

Det fremgår af opkrævningslovens § 4, stk. 1, at hvis Skatteforvaltningen efter afleveringsfristens udløb ikke har modtaget angivelse for en afregningsperiode, kan Skatteforvaltningen fastsætte den pågældende virksomheds tilsvarende af skatter og afgifter m.v. foreløbigt til et skønsmæssigt beløb. Det samme gælder, hvis indkomstregisteret eller Skatteforvaltningen efter udløbet af fristen for indberetning for en afregningsperiode ikke har modtaget indberetning af indeholdte beløb omfattet af opkrævningslovens § 2, stk. 1, 4. pkt.

For betalingen af det skønsmæssigt fastsatte beløb finder betalingsfristen, der anvendes ved en rettidig angivelse eller indberetning efter opkrævningslovens § 2, anvendelse.

En virksomhed skal betale en afgift på 800 kr. for en foreløbig fastsættelse. Hvis der foretages en foreløbig fastsættelse for både A-skat og arbejdsmarkedsbidrag, skal der dog kun betales én afgift pr. afregningsperiode, jf. § 4, stk. 2.

Det foreslås, at i opkrævningslovens § 4, stk. 2, 1. pkt., ændres »800 kr.« til »1.400 kr.«

Formålet med den foreslåede regulering af satsen er, at konsekvensen af en afgift for en foreløbig fastsættelse vil bevare sin præventive virkning og dermed fremme, at angivelser, som en virksomhed skal give til Skatteforvaltningen, kommer rettidigt.

Den foreslåede ordning vil medføre, at satsen på 800 kr. i opkrævningslovens § 4, stk. 2, vil blive reguleret til 1.400 kr. Det vil betyde, at en virksomhed vil skulle betale en afgift på 1.400 kr., når Skatteforvaltningen foretager en foreløbig fastsættelse af virksomhedens tilsvarende af skatter og afgifter m.v., fordi Skatteforvaltningen ikke rettidigt har modtaget virksomhedens angivelse for den pågældende periode, jf. opkrævningslovens § 4, stk. 1 og 2.

Til § 2

Til nr. 1

Det fremgår af skattekontrollovens § 73, stk. 1, at har en skattepligtig omfattet af lovens § 5, f.eks. en selvstændigt erhvervsdrivende, ikke rettidigt givet Skatteforvaltningen oplysninger efter § 2, herunder oplysninger om kontrollerede transaktioner efter § 38, eller revisorerklæring fra finansieringsselskaber, jf. § 36, pålægger Skatteforvaltningen den skattepligtige at betale et skattetillæg på 200 kr., for hver dag oplysningsfristen overskrides. Skattetillægget kan dog højst udgøre 5.000 kr. i alt, jf. dog skattekontrollovens § 73, stk. 2-4. Der henvises til lovforslagets § 2, nr. 2 og 3, og bemærkningerne hertil for nærmere om reguleringen af satsene i § 73, stk. 2 og 3.

Det foreslås, at i skattekontrollovens § 73, stk. 1, 1. pkt., ændres »200 kr.« til »400 kr.«, og i 2. pkt. ændres »5.000 kr.« til »10.000 kr.«

Formålet med den foreslåede regulering af satsene er, at konsekvensen af et skattetillæg vil bevare sin præventive virkning og dermed fremme, at oplysninger, som en skattepligtig skal give til Skatteforvaltningen, kommer rettidigt til Skatteforvaltningen.

Den foreslåede ordning vil medføre, at i skattekontrollovens § 73, stk. 1, vil satsen på 200 kr. blive reguleret til 400 kr., og satsen på 5.000 kr. vil blive reguleret til 10.000 kr. Det vil for eksempel indebære, at en skattepligtig omfattet af skattekontrollovens § 5, som ikke rettidigt har givet Skatteforvaltningen oplysninger efter skattekontrollovens § 2, vil blive pålagt at betale et skattetillæg på 400 kr. for hver dag oplysningsfristen overskrides. Skattetillægget vil dog højst kunne udgøre 10.000 kr., jf. dog § 73, stk. 2-4.

Den skattepligtige vil fortsat have mulighed for at kunne ansøge Skatteforvaltningen om fritagelse for skattetillægget helt eller delvis, jf. hertil skattekontrollovens § 73, stk. 4.

Til nr. 2

Det fremgår af skattekontrollovens § 73, stk. 2, at for fysiske personer, hvis skattepligtige indkomst for det pågældende indkomstår ikke overstiger bundfradraget for topskatten efter personskattelovens § 7, udgør skattetillægget 100 kr., for hver dag fristen overskrides, dog højst 2.500 kr. i alt.

Det foreslås, at i skattekontrollovens § 73, stk. 2, ændres »100 kr.« til »200 kr.«, og »2.500 kr.« ændres til »5.000 kr.«

Formålet med den foreslåede regulering af satsene er, at konsekvensen af et skattetillæg vil bevare sin præventive virkning og dermed fremme, at oplysninger, som en skattepligtig skal give til Skatteforvaltningen, kommer rettidigt til Skatteforvaltningen.

Den foreslåede ordning vil medføre, at for fysiske personer, hvis skattepligtige indkomst for det pågældende indkomstår ikke overstiger bundfradraget for topskatten efter personskattelovens § 7, vil skattetillægget udgøre 200 kr., for hver dag fristen overskrides, dog højst 5.000 kr. i alt.

Den skattepligtige vil fortsat have mulighed for at kunne ansøge Skatteforvaltningen om fritagelse for skattetillægget helt eller delvis, jf. hertil skattekontrollovens § 73, stk. 4.

Til nr. 3

Det fremgår af skattekontrollovens § 73, stk. 3, at for fonde og foreninger, der efter fondsbeskatningslovens § 15 kan opfylde oplysningspligten ved at afgive en særlig erklæring, udgør skattetillægget i alt 500 kr.

Det foreslås, at i skattekontrollovens § 73, stk. 3, ændres »500 kr.« til »1.000 kr.«

Formålet med den foreslåede regulering af satsen er, at konsekvensen af et skattetillæg vil bevare sin præventive virkning og dermed fremme, at oplysninger, som en skattepligtig skal give til Skatteforvaltningen, kommer rettidigt til Skatteforvaltningen.

Forslaget vil medføre, at for fonde og foreninger, der efter fondsbeskatningslovens § 15 kan opfylde oplysningspligten ved at afgive en særlig erklæring, vil skattetillægget udgøre i alt 1.000 kr.

Den skattepligtige vil fortsat have mulighed for at kunne ansøge Skatteforvaltningen om fritagelse for skattetillægget helt eller delvis, jf. hertil skattekontrollovens § 73, stk. 4.

Til nr. 4

Skattekontrollovens § 83 indeholder straffebestemmelser om den form for skatteunddragelse, der betegnes som passiv skatteunddragelse.

Det fremgår af skattekontrollovens § 83, stk. 1, at en skattepligtig, der modtager en årsopgørelse uden at have afgivet de til skatteansættelsen pligtige oplysninger, jf. § 2, inden 4 uger efter udløb af fristen for afgivelse af sådanne oplysninger, jf. § 10, skal underrette Skatteforvaltningen, hvis ansættelsen er for lav.

Det følger af § 83, stk. 2, at en skattepligtig, som modtager en skønsmæssig ansættelse af den skattepligtige indkomst, jf. § 74, inden 4 uger efter modtagelsen skal underrette Skatteforvaltningen, hvis ansættelsen er for lav.

Det følger af § 83, stk. 3, at en skattepligtig, som ikke modtager en årsopgørelse eller et oplysningskema, skal

afgive de til skatteansættelsen pligtige oplysninger inden oplysningsfristernes udløb, jf. § 10.

Det fremgår af § 83, stk. 5, at begås overtrædelsen groft uagtsomt, straffes med bøde. Efter praksis udmåles bøden efter § 83, stk. 5, jf. stk. 1-3, til en tredjedel af det unddragene beløb, jf. afsnit A.C.3.5.2.1 i Den juridiske vejledning.

Det foreslås, at i § 83, stk. 5, ændres »Begås overtrædelsen« til »Den, der overtræder stk. 1-3 groft uagtsomt«.

Den foreslåede ændring vil give mulighed for i bemærkningerne at angive nærmere retningslinjer om strafniveauet ved overtrædelser af skattekontrollovens § 83, stk. 5, jf. stk. 1-3, der kan medføre, at der realiseres en unddragelse. Samtidig vil den foreslåede ændring medføre, at formuleringen af § 83, stk. 5, bliver tydeligere, med hensyn til hvilke overtrædelser der omfattes af bestemmelsen.

Med den foreslåede ændring er det forudsat, at overtrædelser af skattekontrollovens § 83, stk. 5, jf. stk. 1-3, vil skulle straffes med en bøde, der svarer til unddragelsens størrelse. I de mindste sager, hvor unddragelsen i førstegangstilfælde ikke overstiger 40.000 kr., men overstiger 20.000 kr., er det imidlertid forudsat, at der straffes med en bøde af fast størrelse på 5.000 kr.

Med den foreslåede sanktionspraksis vil overtrædelser af skattekontrollovens § 83, stk. 5, jf. stk. 1-3, blive omfattet af den samme bødepraksis, der gælder for groft uagtsomme overtrædelser af den øvrige skatte- og afgiftslovgivning, som fremgår af bemærkningerne til lov nr. 1795 af 28. december 2023, jf. Folketingstidende 2023-24, tillæg A, L 52 som fremsat, s. 12ff.

Fastsættelsen af straffen vil fortsat bero på domstolenes konkrete vurdering i det enkelte tilfælde af samtlige omstændigheder i sagen, og det angivne strafniveau vil kunne fraviges i op- og nedadgående retning, hvis der i den konkrete sag foreligger skærpende eller formildende omstændigheder, jf. herved de almindelige regler om straffens fastsættelse i straffelovens kapitel 10.

Til § 3

Til nr. 1

Efter ligningslovens § 15 O, stk. 1, 1. pkt., kan ejere af en fritidsbolig, der ikke anvendes som helårsbolig, og som udlejes en del af året, ved indkomstopgørelsen anvende et bundfradrag ved opgørelsen af bruttolejeindtægten.

Ligningslovens § 15 O finder anvendelse i de situationer, hvor der ikke er tale om erhvervsmæssig udlejning, men om udlejning af en fritidsbolig, som ejeren selv lejlighedsvis benytter til fritidsformål.

Ejeren af fritidsboligen vil være skattepligtig som almindelig indkomst af bruttolejeindtægten. Bruttolejeindtægten omfatter lejerens betaling af husleje, samt alt hvad lejereren i

øvrigt betaler i forbindelse med lejemålet som f.eks. betaling for varme, el, vand og rengøring.

Efter ligningslovens § 15 O, stk. 1, 1. pkt., kan ejere af en fritidsbolig, der ikke anvendes som helårsbolig, og som udlejes en del af året, ved indkomstopgørelsen anvende et bundfradrag på 10.000 kr. (2010-niveau) i bruttolejeindtægten pr. fritidsbolig.

Efter ligningslovens § 15 O, stk. 1, 2. pkt., udgør bundfradraget 36.500 kr. (2010-niveau), hvis der sker indberetning af lejeindtægten efter regler udstedt i medfør af skatteindberetningslovens § 43, eller oplysninger om lejeindtægten er modtaget af Skatteforvaltningen ved udveksling af oplysninger efter artikel 8ac, stk. 2, i direktiv 2011/16/EU af 15. februar 2011 om administrativt samarbejde på beskatningsområdet og om ophævelse af direktiv 77/799/EØF med senere ændringer eller tilsvarende aftale om udveksling af oplysninger.

Efter skatteindberetningslovens § 43, stk. 1, kan skatteministeren fastsætte regler om platformsoveratørers indberetning af oplysninger til Skatteforvaltningen om en række aktiviteter, som en sælger eller udlejer udfører mod vederlag. Det gælder udlejning af fast ejendom, personlige tjenester, salg af varer og udlejning af transportmidler. Bemyndigelsen i skatteindberetningslovens § 43 er udnyttet ved bekendtgørelse nr. 1253 af 6. september 2022 om platformsoveratørers indberetningspligt vedrørende sælgere og udlejere.

Platformsoveratører defineres på samme måde som efter direktiv 2011/16/EU af 15. februar 2011 om administrativt samarbejde på beskatningsområdet og om ophævelse af direktiv 77/799/EØF som ændret ved direktiv 2021/514/EU af 22. marts 2021 (DAC7), hvorefter en platformsoveratør er en enhed, der indgår kontrakter med sælgere om at stille en platform eller dele heraf til rådighed for de pågældende sælgere.

Efter artikel 8ac, stk. 1, som er indført ved DAC7, skal medlemsstaterne bl.a. træffe de nødvendige foranstaltninger med henblik på at kræve, at dens platformsoveratører opfylder de indberetningskrav, som er i bilag V til direktivet om procedurer for passende omhu, indberetningskrav og andre regler for platformsoveratører.

Efter artikel 8ac, stk. 2, som ligeledes er indført ved DAC7, skal den kompetente myndighed i den medlemsstat, der har modtaget indberetningen efter bestemmelsens stk. 1, ved automatisk udveksling meddele den kompetente myndighed i enhver anden medlemsstat alle tilgængelige oplysninger om personer, der er hjemmehørende i den pågældende anden medlemsstat vedrørende bl.a. arbejdsindtægt og indtægt fra fast ejendom.

Bundfradragene på 10.000 kr. og 36.500 kr. (begge i 2010-niveau) reguleres efter personskatteovens § 20, jf. ligningslovens § 15 O, stk. 7. For indkomståret 2023 udgør bundfradragene henholdsvis 12.200 kr. og 44.500 kr. For indkomst-

året 2024 udgør bundfradragene henholdsvis 12.700 kr. og 46.100 kr.

Bundfradraget kan ikke overstige bruttolejeindtægten pr. fritidsbolig, jf. ligningslovens § 15 O, stk. 1, 3. pkt. Af den del af lejeindtægten, der overstiger bundfradraget, kan fradrages 40 pct., jf. § 15 O, stk. 1, 4. pkt.

Efter ligningslovens § 15 O, stk. 1, 5. pkt., kan ejeren ikke foretage fradrag for de faktiske udgifter eller foretage skattemæssige afskrivninger efter bestemmelsen i § 15 O, stk. 2, hvis der er anvendt bundfradrag efter bestemmelserne i § 15 O, stk. 1, 1. og 2. pkt.

Efter ligningslovens § 15 O, stk. 2, kan ejere, der ikke anvender reglerne i stk. 1 om bundfradrag, fradrage de faktiske udgifter afholdt til vedligeholdelse af indbo og inventar. Herudover vil der kunne foretages skattemæssige afskrivninger efter reglerne om delvist erhvervsmæssigt benyttede driftsmidler, ligesom ejendomsskatter vil kunne fradrages. Fradrag kan foretages med en så stor del af udgifterne m.v., som svarer til den del af året, hvor udlejning har fundet sted.

Efter ligningslovens § 15 O, stk. 2, 5. pkt., kan ejeren ikke senere overgå til at anvende bundfradragene efter § 15 O, stk. 1, 1. og 2. pkt., hvis der er foretaget fradrag for de faktiske udgifter efter bestemmelsen i § 15 O, stk. 2, 1.-4. pkt.

Det foreslås i ligningslovens § 15 O, stk. 1, efter 2. pkt. at indsætte som nyt punktum: »Har told- og skatteforvaltningen ikke modtaget indberetning eller oplysning om lejeindtægten, kan bundfradraget i 2. pkt. dog anvendes for indkomstårene 2023-2025, hvis udlejningen er sket gennem en platform, der er indberetningspligtig efter regler udstedt i medfør af skatteindberetningslovens § 43, eller efter regler, der implementerer artikel 8ac, stk. 1, i direktiv 2011/16/EU af 15. februar 2011 om administrativt samarbejde på beskatningsområdet og om ophævelse af direktiv 77/799/EØF med senere ændringer eller tilsvarende aftale om udveksling af oplysninger.«

Ændringen vil indebære, at det midlertidigt i indkomstårene 2023, 2024 og 2025 vil være muligt at anvende det høje bundfradrag i § 15 O, stk. 1, 2. pkt., hvis den platform, som udlejer har anvendt i forbindelse med sin udlejning, er indberetningspligtig.

Der vil for danske platformoperatører være tale om indberetningspligt efter regler udstedt i medfør af skatteindberetningslovens § 43, hvorefter der kan fastsættes regler om platformoperatørers indberetninger til Skatteforvaltningen om en række initiativer, som en sælger eller udlejer udfører mod vederlag. Der er bl.a. tale om udlejning af fast ejendom og udlejning af transportmidler.

For udenlandske platformoperatører vil der kunne være tale om regler, der implementerer artikel 8ac, stk. 1, i direktiv 2011/16/EU af 15. februar 2011 om administrativt samar-

bejde på beskatningsområdet og om ophævelse af direktiv 77/799/EØF med senere ændringer eller tilsvarende aftale om udveksling af oplysninger.

En tilsvarende aftale om udveksling af oplysninger kan være den multilaterale aftale om automatisk udveksling af oplysninger om indkomst opnået gennem digitale platforme, som bygger på OECD's og Europarådets bistandskonvention, men der kan også være tale om tilsvarende bilaterale aftaler.

Ændringen vil indebære, at hvis det land, hvor platformoperatøren er hjemmehørende, har tekniske udfordringer med at foretage udveksling af oplysninger, vil udlejer stadig kunne få det høje bundfradrag i indkomstårene 2023-2025, hvis udlejer kan dokumentere, at der i forbindelse med udlejning er anvendt en platform, der er omfattet af et krav om indberetning af lejeindtægten.

Det er forventningen, at platformoperatørerne fra og med 2026 vil være i stand til at opfylde kravene til indberetning efter DAC7. Fra og med 2026 vil det derfor igen være en betingelse for at kunne anvende et højt bundfradrag, at der enten er sket indberetning af lejeindkomsten efter regler udstedt i medfør af skatteindberetningslovens § 43, eller, for så vidt angår udenlandske platforme, at de danske skattemyndigheder via udveksling af oplysninger har modtaget oplysninger fra platformenes hjemlande om lejeindtægten.

Til nr. 2

Efter ligningslovens § 15 O, stk. 1, 1. pkt., kan ejere af en fritidsbolig, der ikke anvendes som helårsbolig, og som udlejes en del af året, ved indkomstopgørelsen foretage et bundfradrag på 10.000 kr. (2010-niveau) i bruttolejeindtægten pr. fritidsbolig.

Efter ligningslovens § 15 O, stk. 1, 2. pkt. udgør bundfradraget dog 36.500 kr. (2010-niveau), hvis der sker indberetning af lejeindtægten efter regler udstedt i medfør af skatteindberetningslovens § 43 eller oplysninger om lejeindtægten er modtaget af told- og skatteforvaltningen ved udveksling af oplysninger efter artikel 8ac, stk. 2, i direktiv 2011/16/EU af 15. februar 2011 om administrativt samarbejde på beskatningsområdet og om ophævelse af direktiv 77/799/EØF med senere ændringer eller tilsvarende aftale om udveksling af oplysninger.

Efter ligningslovens § 15 O, stk. 1, 3. pkt., kan bundfradraget ikke overstige bruttolejeindtægten pr. fritidsbolig.

Det foreslås i ligningslovens § 15 O, stk. 1, 5. og 6. pkt., der bliver 6. og 7. punktum, at ændre henvisningen til 1.-3. pkt. til en henvisning til 1., 2. og 4. pkt.

Der er tale om en konsekvensrettelse som følge af lovforslagets § 1, nr. 1, hvorved der foreslås indsat et nyt punktum i ligningslovens § 15 O, stk. 1, efter bestemmelsens 2. punktum. Dette medfører, at 3. punktum bliver til 4. punktum.

Til nr. 3

Efter ligningslovens § 15 Q, stk. 1, 1. pkt., kan ejere, andels-havere og lejere, der udlejer eller fremlejer en del af værel-serne i en helårsbolig til beboelse, eller som udlejer eller fremlejer hele boligen en del af indkomståret til beboelse, ved indkomstopgørelsen foretage et bundfradrag.

Ejeren, andelshaveren eller lejeren vil være skattepligtig af bruttolejeindtægten. Bruttolejeindtægten omfatter lejerens betaling af husleje, samt alt hvad lejeren i øvrigt betaler i forbindelse med lejemålet som f.eks. betaling for varme, el, vand og rengøring.

Efter ligningslovens § 15 Q, stk. 1, 1. pkt., kan ejere, andels-havere og lejere, der udlejer eller fremlejer en del af værel-serne i en helårsbolig til beboelse, eller som udlejer eller fremlejer hele boligen en del af indkomståret til beboelse, ved indkomstopgørelsen foretage et bundfradrag på 10.000 kr. (2010-niveau) i bruttolejeindtægten pr. helårsbolig.

Efter ligningslovens § 15 Q, stk. 1, 2. pkt., udgør bundfra-draget 25.550 kr. (2010-niveau), hvis der sker indberetning af lejeindtægten efter regler udstedt i medfør af skatteind-beretningslovens § 43 eller oplysninger om lejeindtægten er modtaget af Skatteforvaltningen ved udveksling af oplysninger efter artikel 8ac, stk. 2, i direktiv 2011/16/EU af 15. februar 2011 om administrativt samarbejde på beskatningsområdet og om ophævelse af direktiv 77/799/EØF med senere ændringer eller tilsvarende aftale om udveksling af oplysninger.

Efter skatteindberetningslovens § 43, stk. 1, kan skattemini-steren fastsætte regler om platformsoveratorers indberetning af oplysninger til Skatteforvaltningen om en række aktivite-ter, som en sælger eller udlejer udfører mod vederlag. Det gælder udlejning af fast ejendom, personlige tjenester, salg af varer og udlejning af transportmidler.

Platformsoveratorer defineres på samme måde som efter direktiv 2011/16/EU af 15. februar 2011 om administrativt samarbejde på beskatningsområdet og om ophævelse af di-rektiv 77/799/EØF som ændret ved direktiv 2021/514/EU af 22. marts 2021 (DAC7), hvorefter en platformsoverator er en enhed, der indgår kontrakter med sælgere om at stille en hel platform eller dele heraf til rådighed for de pågældende sælgere.

Efter artikel 8ac, stk. 1, som er indført ved DAC7, skal medlemsstaterne bl.a. træffe de nødvendige foranstaltninger med henblik på at kræve, at dens platformsoveratorer opfyl-der de indberetningskrav, som er i bilag V til direktivet om procedurer for passende omhu, indberetningskrav og andre regler for platformsoveratorer.

Efter artikel 8ac, stk. 2, som er indført ved DAC7, skal den kompetente myndighed i den medlemsstat, der har mod-taget indberetningen efter bestemmelsens stk. 1, ved auto-matisk udveksling meddele den kompetente myndighed i enhver anden medlemsstat alle tilgængelige oplysninger om personer, der er hjemmehørende i den pågældende anden

medlemsstat vedrørende bl.a. arbejdsindtægt og indtægt fra fast ejendom.

Efter ligningslovens § 15 Q, stk. 1, 3. pkt., forstås ved en helårsbolig hele eller en del af en fast ejendom, der tjener til ejerens, andelshaverens eller lejeren helårsbolig.

Efter ligningslovens § 15 Q, stk. 1, 4. og 5. pkt., kan bundfradraget ikke overstige bruttolejeindtægten pr. helårs-bolig. Af den del af lejeindtægten, der overstiger bundfra-draget, kan fradrages 40 pct., jf. § 15 Q, stk. 1, 4. og 5. pkt.

Bundfradragene efter 1. og 2. pkt. reguleres efter person-skattelovens § 20, jf. ligningslovens § 15 Q, stk. 1, 7. pkt. For indkomståret 2023 udgør bundfradragene henholdsvis 12.200 kr. og 31.200 kr. For indkomståret 2024 udgør bund-fradragene henholdsvis 12.700 kr. og 32.300 kr.

Det foreslås i ligningslovens § 15 Q, stk. 1, efter 2. pkt. at indsætte som nyt punktum: »Har told- og skatteforvalt-ningen ikke modtaget indberetning eller oplysning om leje-indtægten, kan bundfradraget i 2. pkt. dog anvendes for indkomstårene 2023-2025, hvis udlejningen er sket gennem en platform, der er indberetningspligtig efter regler udstedt i medfør af skatteindberetningslovens § 43, eller efter regler, der implementerer artikel 8ac, stk. 1, i direktiv 2011/16/EU af 15. februar 2011 om administrativt samarbejde på beskatningsområdet og om ophævelse af direktiv 77/799/EØF med senere ændringer eller tilsvarende aftale om udveksling af oplysninger.«

Ændringen vil indebære, at det midlertidigt i indkomstårene 2023-2025 vil være muligt at anvende det høje bundfradrag i § 15 Q, stk. 1, 2. pkt., blot den platform, som udlejer har anvendt i forbindelse med sin udlejning, er indberetnings-pligtig.

Der vil for danske platformsoveratorer være tale om indbe-retningspligt efter regler udstedt i medfør af i skatteindbe-retningslovens § 43, hvorefter der kan fastsættes regler om platformsoveratorers indberetninger til Skatteforvaltningen om en række initiativer, som en sælger eller udlejer udfører mod vederlag. Der er bl.a. tale om udlejning af fast ejendom og udlejning af transportmidler. Bemyndigelsen i § 43 er udnyttet ved udstedelsen af bekendtgørelse nr. 1253 af 6. september 2022 om platformsoveratorers indberetningspligt vedrørende sælgere og udlejere.

For udenlandske platformsoveratorer vil der kunne være tale om regler, der implementerer reglerne om indberetningspligt efter direktivet DAC7.

En tilsvarende aftale om udveksling af oplysninger kan være den multilaterale aftale om automatisk udveksling af oplysninger om indkomst opnået gennem digitale platforme, som bygger på OECD's og Europarådets bistandskonvention, men der kan også være tale om tilsvarende bilaterale aftaler.

Ændringen vil indebære, at hvis det land, hvor platformso-veratoren er hjemmehørende, har tekniske udfordringer med

at foretage udveksling af oplysninger, vil udlejeren stadig kunne få det høje bundfradrag i indkomstårene 2023-2025, hvis udlejeren kan dokumentere, at der i forbindelse med udlejning er anvendt en platform, der er omfattet af et krav om indberetning af lejeindtægten.

Det er forventningen, at platformoperatørerne fra og med 2026 vil være i stand til at opfylde kravene til indberetning efter DAC7. Fra og med 2026 vil derfor igen være en betingelse for at kunne anvende et højt bundfradrag, at der er sket indberetning af lejeindkomsten efter regler udstedt i medfør af skatteindberetningslovens § 43. Eller, for så vidt angår udenlandske platforme, at de danske skattemyndigheder via udveksling af oplysninger har modtaget oplysninger fra platformenes hjemlande om lejeindtægten.

Til nr. 4

Efter ligningslovens § 15 R, stk. 1, kan fysiske personer, der udlejer aktiver som nævnt i bestemmelsens stk. 2, fradrage et grundbeløb på 9.100 kr. (2010-niveau) i bruttolejeindtægten fra udlejningen af aktiverne ved indkomstopgørelsen for indkomståret.

Aktiver som nævnt i bestemmelsens stk. 2 er følgende:

- 1) Personbiler, M1, jf. bilag II til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2007/46/EF af 5. september 2007, der ikke er omfattet af stk. 3.
- 2) Varebiler, N1, jf. bilag II til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2007/46/EF af 5. september 2007, omfattet af § 4, stk. 1, II, A, i lov om vægtafgift af motorkøretøjer m.v. eller brændstofforbrugsafgiftslovens § 1, stk. 1, nr. 2, når de er registreret til hel eller delvis privat benyttelse og ikke er omfattet af stk. 3.
- 3) Campingvogne.
- 4) Påhængskøretøjer, der er konstrueret og indrettet til ophold og beboelse.
- 5) Lystbåde.

Efter ligningslovens § 15 R, stk. 1, 2. pkt., kan der ved udlejning af aktiver som nævnt i bestemmelsens stk. 3 fradrages et grundbeløb på 17.100 kr. i bruttolejeindtægten fra udlejning af disse aktiver.

Aktiver som nævnt i bestemmelsens stk. 3 er biler og varebiler som nævnt i stk. 2, nr. 1 og 2, der udleder 0 g CO₂ pr. km, eller der udleder mere end 0 g CO₂, men under 50 g CO₂ pr. km.

Efter ligningslovens § 15 R, stk. 1, 3. pkt., kan fradrag efter 1. pkt. ikke overstige bruttolejeindtægten ved udleje af aktiver som nævnt i stk. 2, og fradrag efter 2. pkt. kan ikke overstige bruttolejeindtægten ved udleje af aktiver som nævnt i stk. 3.

Efter ligningslovens § 15 R, stk. 1, 4. pkt., kan der af den

del af bruttolejeindtægten fra aktiver som nævnt i stk. 2, der overstiger fradraget efter 1. pkt., fradrages 40 pct., og der kan af den del af bruttolejeindtægten fra aktiver som nævnt i stk. 3, der overstiger fradraget efter 2. pkt., fradrages 40 pct.

Efter ligningslovens § 15 R, stk. 1, 5. pkt., dækker fradragene efter stk. 1, 1., 2. og 4. pkt. samtlige udgifter, der er forbundet med udlejningen.

Efter ligningslovens § 15 R, stk. 1, 6. pkt., gælder bestemmelsens 1.-5. pkt. ikke for den del af bruttolejeindtægten, der er erhvervet som led i erhvervmæssig virksomhed.

Efter ligningslovens § 15 R, stk. 1, 7. pkt., reguleres grundbeløbene i 1. og 2. pkt. efter personskattelovens § 20. For indkomstårene 2023 og 2024 udgør bundfradraget henholdsvis 11.100 kr. og 31.200 kr. og 12.700 kr. og 32.300 kr.

Efter ligningslovens § 15 R, stk. 4, 1. pkt., er det en betingelse for anvendelse af fradragene i stk. 1, at der sker indberetning af indkomstårets samlede lejeindtægter fra aktiver som nævnt i stk. 2 og indkomstårets samlede lejeindtægter fra aktiver som nævnt i stk. 3.

Efter ligningslovens § 15 R, stk. 4, 2. pkt., skal indberetningen af lejeindtægterne være foretaget efter regler udstedt i medfør af skatteindberetningslovens § 43 eller modtaget af told- og skatteforvaltningen ved udveksling af oplysninger efter artikel 8ac, stk. 2, i direktiv 2011/16/EU af 15. februar 2011 om administrativt samarbejde på beskatningsområdet og om ophævelse af direktiv 77/799/EØF med senere ændringer eller tilsvarende aftale om udveksling af oplysninger.

Efter skatteindberetningslovens § 43, stk. 1, kan skatteministeren fastsætte regler om platformoperatørers indberetning af oplysninger til Skatteforvaltningen om en række aktiviteter, som en sælger eller udlejer udfører mod vederlag. Det gælder udlejning af fast ejendom, personlige tjenester, salg af varer og udlejning af transportmidler. Bemyndigelsen i skatteindberetningslovens § 43 er udnyttet ved bekendtgørelse nr. 1253 af 6. september 2022 om platformoperatørers indberetningspligt vedrørende sælgere og udlejere.

Platformoperatører defineres på samme måde som efter direktiv 2011/16/EU af 15. februar 2011 om administrativt samarbejde på beskatningsområdet og om ophævelse af direktiv 77/799/EØF som ændret ved direktiv 2021/514/EU af 22. marts 2021 (DAC7), hvorefter en platformoperatør er en enhed, der indgår kontrakter med sælgere om at stille en platform eller dele heraf til rådighed for de pågældende sælgere.

Efter artikel 8ac, stk. 1, som er indført ved DAC7, skal medlemsstaterne bl.a. træffe de nødvendige foranstaltninger med henblik på at kræve, at dens platformoperatører opfylder de indberetningskrav, som er i bilag V til direktivet om procedurer for passende omhu, indberetningskrav og andre regler for platformoperatører.

Efter artikel 8ac, stk. 2, som er indført ved DAC7, skal den kompetente myndighed i den medlemsstat, der har modtaget indberetningen efter bestemmelsens stk. 1, ved automatisk udveksling meddele den kompetente myndighed i enhver anden medlemsstat alle tilgængelige oplysninger om personer, der er hjemmehørende i den pågældende anden medlemsstat vedrørende bl.a. arbejdsindtægt og indtægt fra fast ejendom.

Det foreslås i § 15 R, stk. 4, at indsætte som 3. pkt. »Har told- og skatteforvaltningen ikke modtaget indberetning eller oplysning om lejeindtægten, kan fradragene i stk. 1 anvendes for indkomstårene 2023-2025, hvis udlejningen er sket gennem en platform, der er indberetningspligtig efter regler udstedt i medfør af skatteindberetningslovens § 43, eller efter regler, der implementerer artikel 8ac, stk. 1, i direktiv 2011/16/EU af 15. februar 2011 om administrativt samarbejde på beskatningsområdet og om ophævelse af direktiv 77/799/EØF med senere ændringer eller tilsvarende aftale om udveksling af oplysninger.«

Ændringen vil indebære, at det midlertidigt i indkomstårene 2023-2025 vil være muligt at anvende fradragene i § 15 R, stk. 1, hvis den platform, som udlejeren har anvendt i forbindelse med sin udlejning, er indberetningspligtig.

Ændringen vil indebære, at hvis det land, hvor platformsoperatøren er hjemmehørende, har tekniske udfordringer med at foretage udveksling af oplysninger, vil udlejeren stadig kunne få bundfradrag i indkomstårene 2023-2025, hvis udlejeren kan dokumentere, at der i forbindelse med udlejning er anvendt en platform, der er omfattet af et krav om indberetning af lejeindtægten.

Det er forventningen, at platformsoperatørerne fra og med 2026 vil være i stand til at opfylde kravene til indberetning efter DAC7. Fra og med 2026 vil derfor igen være en betingelse for at kunne anvende et bundfradrag ved opgørelsen af indkomsten ved udlejning af biler, lystbåde, campingvogne m.v., at der er sket indberetning af lejeindkomsten efter regler udstedt i medfør af skatteindberetningslovens § 43. Eller at de danske skattemyndigheder via udveksling af oplysninger har modtaget oplysninger om lejeindtægten.

Til § 4

Det foreslås i stk. 1, at loven skal træde i kraft dagen efter bekendtgørelsen i Lovtidende, jf. dog stk. 2.

Ved lovforslaget foreslås det at lempe betingelserne for bundfradrag ved deleøkonomi for indkomstårene 2023-2025. Da loven dermed har tilbagevirkende kraft fra indkomståret 2023, bør loven træde i kraft hurtigst muligt af hensyn til de borgere, som efter de gældende regler ikke kan anvende de forventede bundfradrag ved indkomstopgørelsen. Ved at loven træder i kraft dagen efter bekendtgørelsen i Lovtidende, vil Skatteforvaltningen kunne håndhæve reglerne hurtigst muligt.

Forslaget er udelukkende af begunstigende karakter for bor-

gerne, idet ændringerne vil medføre, at borgerne for indkomstårene 2023-2025 kan få de høje bundfradrag ved udlejning efter ligningslovens §§ 15 O og 15 Q, og at de vil kunne få et bundfradrag ved udlejning efter ligningslovens § 15 R, uden at Skatteforvaltningen har modtaget indberetning fra udenlandske skattemyndigheder eller de platforme, som skatteyderne har anvendt i forbindelse med udlejningen.

Det foreslås i stk. 2, at §§ 1 og 2 træder i kraft den 15. januar 2025.

Forslaget vil medføre, at de regulerede satser for skattetillæg vil finde anvendelse for juridiske personer, der fra og med den 15. januar 2025 ikke rettidigt har indgivet oplysninger til Skatteforvaltningen. Ved manglende rettidig indgivelse af oplysninger før den 15. januar 2025 finder de hidtil gældende satser anvendelse. Med hensyn til fysiske personer henvises til stk. 3 nedenfor.

For så vidt angår afgiften for foreløbig fastsættelse henvises til stk. 4 nedenfor.

For så vidt angår lovændringen i § 2, nr. 4, med hvilken der samtidig er tilkendegivet et ønsket sanktionsniveau, vil straffelovens § 3 finde anvendelse. Det følger af straffelovens § 3, stk. 1, at er den ved en handlings påkendelse gældende straffelovgivning forskellig fra den, der gjaldt ved handlingens foretagelse, afgøres spørgsmålet om strafbarhed og straf efter den senere lov, dog at afgørelsen ikke derved må blive strengere end efter den ældre lov. Beror ophøret af lovens gyldighed på ydre, strafskylden uvedkommende forhold, bliver handlingen at bedømme efter den ældre lov. Det følger af § 3, stk. 2, at bortfalder uden for sidstnævnte tilfælde ved lov en handlings strafbarhed, bortfalder også den for sådan handling idømte, men ikke fuldbyrdede straf. Den dømte kan forlange, at spørgsmålet om straffens bortfald ved påtalemyndighedens foranstaltning indbringes for den ret, der har påkendt sagen i første instans. Afgørelsen træffes ved kendelse.

Den sanktionspraksis, der er tilkendegivet med lovændringen i § 2, nr. 4, og som er beskrevet i de almindelige bemærkninger pkt. 2.3.2, vil finde anvendelse på overtrædelser, der begås fra og med den 15. januar 2025.

Det foreslås i stk. 3, at § 2, nr. 1-3, for fysiske personer har virkning fra og med indkomståret 2024.

Forslaget vil medføre, at de regulerede satser for skattetillæg vil have virkning for fysiske personer for årsopgørelser, der dannes for indkomståret 2024 og senere. For årsopgørelser, der vedrører tidligere indkomstår, finder de hidtil gældende satser for skattetillæg anvendelse. Der henvises til lovforslagets § 2, nr. 1-3, og de almindelige bemærkninger pkt. 2.2 for nærmere om reguleringen af satserne for skattetillæg.

Det foreslås i stk. 4, at § 1 har virkning for afgørelser om foreløbig fastsættelse, der træffes fra og med den 1. februar 2025.

Forslaget vil medføre, at den regulerede afgift for en foreløbig fastsættelse vil finde anvendelse for afgørelser om foreløbig fastsættelse, der bliver truffet fra og med den 1. februar 2025. For afgørelser om foreløbig fastsættelse, der er truffet før den 1. februar 2025, finder den hidtil gældende afgift på 800 kr. anvendelse. Der henvises til lovforslaget § 1, nr. 1, og de almindelige bemærkninger pkt. 2.1 for nærmere om reguleringen af afgift for foreløbig fastsættelse.

Loven gælder hverken for Færøerne eller Grønland, fordi de love, der ændres med loven, ikke gælder for Færøerne eller Grønland og ikke kan sættes i kraft for Færøerne eller Grønland.

Lovforslaget sammenholdt med gældende lov

Gældende formulering

Lovforslaget

§ 1

I opkrævningsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1040 af 13. september 2024, som ændret ved § 18 i lov nr. 620 af 11. juni 2024 og § 5 i lov nr. 683 af 11. juni 2024, foretages følgende ændring:

1. I § 4, stk. 2, 1. pkt., ændres »800 kr.« til: »1.400 kr.«

§ 4. ---

Stk. 2. Virksomheden skal betale en afgift på 800 kr. for en foreløbig fastsættelse. Foretages der en foreløbig fastsættelse for både A-skat og arbejdsmarkedsbidrag, betales dog kun én afgift pr. afregningsperiode.

Stk. 3-4. ---

§ 2

I skattekontrolloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 12 af 8. januar 2024, som ændret ved § 9 i lov nr. 482 af 22. maj 2024, foretages følgende ændringer:

1. I § 73, stk. 1, 1. pkt., ændres »200 kr.« til: »400 kr.«, og i 2. pkt. ændres »5.000 kr.« til: »10.000 kr.«

§ 73. Har en skattepligtig omfattet af § 5 ikke rettidigt givet told- og skatteforvaltningen oplysninger efter § 2, herunder oplysninger om kontrollerede transaktioner efter § 38, eller revisorerklæring fra finansieringsselskaber, jf. § 36, pålægger forvaltningen den skattepligtige at betale et skattetillæg på 200 kr., for hver dag oplysningsfristen overskrides. Skattetillægget kan dog højst udgøre 5.000 kr. i alt, jf. dog stk. 2-4.

Stk. 2-4. ---

§ 73. ---

Stk. 2. For fysiske personer, hvis skattepligtige indkomst for det pågældende indkomstår ikke overstiger bundfradraget for topskatten efter personskattelovens § 7, udgør skattetillægget 100 kr., for hver dag fristen overskrides, dog højst 2.500 kr. i alt.

Stk. 3. ---

Stk. 4. ---

2. I § 73, stk. 2, ændres »100 kr.« til: »200 kr.«, og »2.500 kr.« ændres til: »5.000 kr.«

§ 73. ---

Stk. 2. ---

Stk. 3. For fonde og foreninger, der efter fondsbeskatningslovens § 15 kan opfylde oplysningspligten ved at afgive en særlig erklæring, udgør skattetillægget i alt 500 kr.

Stk. 4. ---

3. I § 73, stk. 3, ændres »500 kr.« til: »1.000 kr.«

§ 83. ---

Stk. 2-4. ---

Stk. 5. Begås overtrædelsen groft uagtsomt, straffes med bøde.

4. I § 83, stk. 5, ændres »Begås overtrædelsen groft uagtsomt« til: »Den, der overtræder stk. 1-3 groft uagtsomt«.

§ 3

§ 15 O. Ejere af en fritidsbolig, der ikke anvendes som helårsbolig, og som udlejes en del af året, kan ved indkomstopgørelsen foretage et bundfradrag på 10.000 kr. (2010-niveau) i bruttolejeindtægten pr. fritidsbolig. Bundfradraget udgør dog 36.500 kr. (2010-niveau), hvis der sker indberetning af lejeindtægten efter regler udstedt i medfør af skatteindberetningslovens § 43 eller oplysninger om lejeindtægten er modtaget af told- og skatteforvaltningen ved udveksling af oplysninger efter artikel 8ac, stk. 2, i direktiv 2011/16/EU af 15. februar 2011 om administrativt samarbejde på beskatningsområdet og om ophævelse af direktiv 77/799/EØF med senere ændringer eller tilsvarende aftale om udveksling af oplysninger. Bundfradraget kan ikke overstige bruttolejeindtægten pr. fritidsbolig. Endvidere kan der af den del af lejeindtægten, der overstiger bundfradraget, fradrages 40 pct. Vælger en ejer at foretage fradrag efter 1.-3. pkt., kan der ikke foretages fradrag og afskrivninger efter stk. 2. Vælger en ejer at foretage fradrag efter 1.-3. pkt., medregnes ejendomsværdiskat efter ejendomsskatteoven for hele indkomståret. Bundfradragene efter 1. og 2. pkt. reguleres efter personskattelovens § 20.

Stk. 2---

§ 15 Q. Ejere, andelshavere og lejere, der udlejer eller fremlejer en del af værelserne i en helårsbolig til beboelse, eller som udlejer eller fremlejer hele boligen en del af indkomståret til beboelse, kan ved indkomstopgørelsen foretage et bundfradrag på 10.000 kr. (2010-niveau) i bruttolejeindtægten pr. helårsbolig. Bundfradraget udgør dog 25.550 kr. (2010-niveau), hvis der sker indberetning af lejeindtægten efter regler udstedt i medfør af skatteindberetningslovens § 43 eller oplysninger om lejeindtægten er modtaget af told- og skatteforvaltningen ved udveksling af oplysninger efter artikel 8ac, stk. 2, i direktiv 2011/16/EU af 15. februar 2011 om administrativt samarbejde på beskatningsområdet og om ophævelse af direktiv 77/799/EØF med senere ændringer eller tilsvarende aftale om udveksling af oplysninger. Ved en helårsbolig forstås hele eller en del af en fast ejendom, der tjener til ejerens, andelshaverens eller lejerens helårsbolig. Bundfradraget kan ikke overstige bruttolejeindtægten pr. helårsbolig. Endvidere kan der af den del af lejeindtægten, der overstiger bundfradraget, fradrages 40 pct. Vælger en ejer at foretage fradrag efter 1. og 2. pkt., kan der ikke foretages fradrag og afskrivninger efter stk. 3. Bundfradragene efter 1. og 2. pkt. reguleres efter personskattelovens § 20. Hvis helårsboligen har flere ejere, andelshavere eller lejere, fordeles bundfradraget i ejerboliger efter ejerandel, i andelsboliger efter den pågældende andelshavers andel af boligafgiften og i lejeboliger efter den pågældende lejers andel af lejeudgiften. For ejere er det en betingelse, at der er tale om en ejendom, der er omfattet af ejendomsskatteovens

I ligningsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 42 af 13. januar 2023, som ændret bl.a. ved § 8 i lov nr. 679 af 3. juni 2023 og senest ved § 2 i lov nr. 684 af 11. juni 2024, foretages følgende ændringer:

1. I § 15 O, stk. 1, indsættes efter 2. pkt. som nyt punktum:
»Har told- og skatteforvaltningen ikke modtaget indberetning eller oplysning om lejeindtægten, kan bundfradraget i 2. pkt. dog anvendes for indkomstårene 2023-2025, hvis udlejningen er sket gennem en platform, der er indberetningspligtig efter regler udstedt i medfør af skatteindberetningslovens § 43, eller efter regler, der implementerer artikel 8ac, stk. 1, i direktiv 2011/16/EU af 15. februar 2011 om administrativt samarbejde på beskatningsområdet og om ophævelse af direktiv 77/799/EØF med senere ændringer eller tilsvarende aftale om udveksling af oplysninger.«

2. I § 15 O, stk. 1, 5. og 6. punktum, der bliver stk. 1, 6. og 7. punktum ændres »1.-3. pkt.« til: »1., 2. og 4. pkt.«

3. I § 15 Q, stk. 1, indsættes efter 2. pkt. som nyt punktum:
»Har told- og skatteforvaltningen ikke modtaget indberetning eller oplysning om lejeindtægten, kan bundfradraget i 2. pkt. dog anvendes for indkomstårene 2023-2025, hvis udlejningen er sket gennem en platform, der er indberetningspligtig efter regler udstedt i medfør af skatteindberetningslovens § 43, eller efter regler, der implementerer artikel 8ac, stk. 1, i direktiv 2011/16/EU af 15. februar 2011 om administrativt samarbejde på beskatningsområdet og om ophævelse af direktiv 77/799/EØF med senere ændringer eller tilsvarende aftale om udveksling af oplysninger.«

§ 3. Bundfradragene efter 1. og 2. pkt. finder ikke anvendelse på helårsboliger, der af den skattepligtige anvendes som fritidsbolig.

Stk. 2-4---

§ 15 R. ---

Stk. 2-3---

Stk. 4. Det er en betingelse for anvendelse af fradragene i stk. 1, at der sker indberetning af indkomstårets samlede lejeindtægter fra aktiver som nævnt stk. 2 og indkomstårets samlede lejeindtægter fra aktiver som nævnt i stk. 3. Indberetningen af lejeindtægterne skal være foretaget efter regler udstedt i medfør af skatteindberetningslovens § 43 eller modtaget af told- og skatteforvaltningen ved udveksling af oplysninger efter artikel 8ac, stk. 2, i direktiv 2011/16/EU af 15. februar 2011 om administrativt samarbejde på beskatningsområdet og om ophævelse af direktiv 77/799/EØF med senere ændringer eller tilsvarende aftale om udveksling af oplysninger.

4. I § 15 R, stk. 4, indsættes som 3. pkt.:

»Har told- og skatteforvaltningen ikke modtaget indberetning eller oplysning om lejeindtægten, kan fradragene i stk. 1 anvendes for indkomstårene 2023-2025, hvis udlejningen er sket gennem en platform, der er indberetningspligtig efter regler udstedt i medfør af skatteindberetningslovens § 43, eller efter regler, der implementerer artikel 8ac, stk. 1, i direktiv 2011/16/EU af 15. februar 2011 om administrativt samarbejde på beskatningsområdet og om ophævelse af direktiv 77/799/EØF med senere ændringer eller tilsvarende aftale om udveksling af oplysninger.«